

Feria temps que no se servia paella gegant al pati gòtic del Palau de la Generalitat. Va ser un costum molt arrelat a l'època de Francisco Camps –mai no faltava a cap trobada política, empresarial o festiva mínimament important– que Alberto Fabra va desterrar per complet en nom de l'austeritat i que Ximo Puig tampoc no havia recuperat encara.

Encara. Perquè la setmana passada, en efecte, els convidats a Palau van poder menjar de nou paella, símbol de l'hospitalitat valenciana per excel·lència. I és que la massiva delegació arribada des de Catalunya –integrada per representants polítics, econòmics, empresarials, sindicals i universitaris– mereixia tots els honors. Al capdavant, la cimera capitanejada pels presidents dels dos governs, Ximo Puig i Carles Puigdemont, posava fi a un distanciament que ja durava massa anys.

L'excusa era el corredor mediterrani i la generació de sinergies en matèria turística, però l'abast de la cita va ultrapassar aquests dos apartats de l'agenda oficial. De fet, tots dos presidents també van garantir la reciprocitat immediata de les emissions entre TV3 i la televisió valenciana així que la segona comence a funcionar. Un marc de normalitat que resulta inèdit i no quedarà malmès pel procés sobiranista català, segons va reblar el president valencià: "Sempre mantindrem la relació estreta amb Catalunya, sota qualsevol circumstància", va afirmar, per bé que tot seguit va matisar que "el desig dels valencians" és que Catalunya continue formant part d'Espanya.

Puig va viure de prop les tres legislatures –del 1983 al 1995– de Joan Lerma a la Generalitat Valenciana. Com a director general de Relacions institucionals i informatives, primer, i com a cap de gabinet, després, va ser un espectador privilegiat de l'actitud temorosa de l'anterior president socialista envers tot allò que tinguera a veure amb Catalunya. El context n'era una altre, i de ben diferent: la *batalla de València* havia tingut unes repercussions perverses i María Consuelo Reyna escrivia una columna diària a *Las Provincias*. Sobretot, però, el món dels negocis no es mostrava reivindicatiu ni exigia unes connexions dignes amb Catalunya, i per extensió, amb la resta d'Europa. Tothom mirava cap a Madrid.

Per això la cita del 19 de setembre va ser tan rellevant. L'assistència de tots els

L'eix de la prosperitat, ara sí

L'aliança pel corredor mediterrani segellada a València pels presidents Ximo Puig i Carles Puigdemont obre un nou període en les relacions entre el País Valencià i Catalunya. Un període inèdit, de fet.

Reportatge de Víctor Maceda
Fotografies de Miguel Lorenzo

→ El veritable eix de la prosperitat és l'arc mediterrani, en què el País Valencià i Catalunya emergeixen com els dos pols principals. Per això va ser tan important la presència a l'acte de la setmana passada dels presidents dels ports de Barcelona i València, Sixte Cambra i Aurelio Martínez; la del president de les cambres de comerç valencianes, José Vicente Morata, i la del vice-president de les catalanes, Domènec Espadaler; la de representants sindicals i universitaris de primer nivell; la dels alcaldes de ciutats

com Girona, Tarragona o Elx, i, és clar, la dels consellers d'infraestructures i economia respectius: d'una banda, María José Salvador i Rafael Climent, i de l'altra, Josep Rull i Jordi Baiget.

“Portem massa temps vivint d'esquena”, es va plànyer Puigdemont, convençut que “des d'ara, l'Estat ho tindrà encara més difícil, no podrà justificar allò que és injustificable” i que s'ha encetat “l'era de les decisions executives”, de la qual depèn, segons va remarcar, “la competitivitat de les nostres empreses”.

Ximo Puig no va mostrar-se menys exigent. En cloure l'acte solemne al Saló de Corts, entre totes les autoritats polítiques i del teixit cívic, va saludar de nou Puigdemont amb èmfasi: “Benvingut, ara i sempre, president de la Generalitat de Catalunya, a aquesta terra oberta, a aquesta terra compartida”. Puig va agrair els presents pel fet que la societat haja anat “per davant de la política” i va urgir el Govern espanyol a enllestir un corredor mediterrani veritablement competitiu.

